

7. Цибулевская О.И. Категория гуманизма в советском праве: автореф. дис. на соиск. науч. степ. канд. юрид. наук: спец. 12.00.01 «Теория и история права и государства; история учений о праве и государстве». Саратов, 1983. 19 с.
8. Василенко А.В. Сущность и принципы правоприменительной деятельности (теоретико-правовое исследование): автореф. дис. на соиск. науч. степ. канд. юрид. наук: спец. 12.00.01 «Теория и история права и государства; история учений о праве и государстве». Саратов, 1987. 24 с.
9. Агашкин Ю. А. К вопросу о противоречиях между нормами морали и права. Правоведение. 1971. № 2. С. 39–44.
10. Економічний розвиток і державна політика: навч. посіб. / кол. авт.: Ю.М. Бажал, О.І. Кілієвич, О.В. Мертенс та ін.; за заг. ред. Ю.І. Єханурова, І.В. Розпутенка. К.: Вид-во УАДУ, 2001. 478 с.
11. Карташов В.Н. Принципы права: В кн.: Теория государства и права: учебник /Под. ред. В.К. Бабаева. М.: Юристъ, 1999. С. 222–234.
12. Гетманець О.П. Принцип справедливості в системі принципів бюджетного процесу. Держава та регіони. Серія: Право. 2011. № 1. С. 44–47.
13. Ніщимна С.О. Принципи публічної фінансової діяльності в Україні: монографія. Чернівці: ЧДІЕУ, 2013. 376 с.
14. Боннер А.Т. Законность и справедливость в правоприменительной деятельности. М.: Российское право, 1992. 320 с.

УДК 340.636.082

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ СЕЛЕКЦІЙНИХ ДОСЯГНЕНЬ У ТВАРИНИЦТВІ УКРАЇНИ

NORMATIVE-LEGAL REGULATORY BREAKS OF BROADCASTING IN UKRAINIAN LIVESTOCK BREEDING

Лук'яненко В.В.,
здобувач кафедри адміністративного та фінансового права
Національний університет біоресурсів і природокористування України

Стаття присвячена аналізу нормативно-правового регулювання селекційних досягнень у тваринництві (породи тварин) як одного із об'єктів права інтелектуальної власності. Будучи об'єктом права інтелектуальної власності порода тварин характеризується своїми специфічними властивостями, правовим режимом охорони, залученням прав на об'єкти права інтелектуальної власності до економічного обороту тощо. Своєю чергою цей об'єкт потребує аналізу джерел нормативно-правового регулювання та виявлення проблемних питань, пов'язаних із охороною селекційних досягнень у тваринництві України.

Ключові слова: нормативно-правове регулювання, селекційні досягнення, тваринництво, порода тварин, охорона, інтелектуальна власність.

Статья посвящена анализу нормативно-правового регулирования селекционных достижений в животноводстве (породы животных) как одного из объектов права интеллектуальной собственности. Будучи объектом права интеллектуальной собственности порода животных характеризуется своими специфическими свойствами, правовым режимом охраны, привлечением прав на объекты права интеллектуальной собственности в экономический оборот и т. п. В свою очередь этот объект требует анализа источников нормативно-правового регулирования и выявления проблемных вопросов, которые связаны с охраной селекционных достижений в животноводстве Украины.

Ключевые слова: нормативно-правовое регулирование, селекционные достижения, животноводство, порода животных, охрана, интеллектуальная собственность.

In recent decades, intellectual property has become the driving force behind the economic and cultural development of our society. The importance of ensuring the legal protection of intellectual property for the development of Ukraine is due to the exceptional role of intellectual capital in the formation of a knowledge-based world economy of the XXI century. This is primarily determined by Ukraine's chosen strategy of innovative development of the economy, which should rely first of all on domestic intellectual capital. In full, this applies to all objects of intellectual property rights, as defined in the current domestic normative legal acts.

Defence and protection of breeding achievements in animal husbandry of Ukraine is impossible without the creation of a modern system of normative regulation of relations in the field of protection of the results of intellectual creative activity. It is fully related to the breed of animals. It should be noted that social relations, which are within the scope of legal regulation of breeding achievements in livestock, cover both breeding and breeding in livestock breeding.

One of the important aspects that has a significant impact on the state of the protection of intellectual property rights is the state of legislative protection of breeding achievements in livestock (breeds of animals) of Ukraine. The value of this object of intellectual property rights in the economic development of society can not be underestimated. It is the state's assistance in further development of this important public object, which will enable the domestic agro-industrial complex to achieve more effective achievements in obtaining products of animal origin.

Selection is the achievement that has been created as a result of a goal-oriented the creative activity of a group of breeding animals (breed, breed type, line, family, etc.) that has new genetic features that consistently passes offspring, and in terms of productivity exceeds the previous types of animals, whereas under the breeding animal it should be understood pure-bred or obtained according to the approved program animal breeding improvement, registered in the state books of pedigree animals, has a breeding (genetic) value and can be used in the breeding process according to selection programs.

The study of the regulatory and legal regulation of breeding achievements in livestock production in Ukraine is relevant, despite the fact that the recommendations of the parliamentary hearings indicate that Ukraine has established a modern legal framework for the protection of intellectual property rights, which is consistent with internationally accepted approaches to such protection, in particular the requirements of the Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights of the World Trade Organization. In the framework of international requirements, implementation of the main provisions of the Ukrainian legislation in this area is ensured.

We can not fully agree with this statement, because today there are a lot of problematic issues of legislative protection of intellectual property rights protection, including the protection of breeding achievements in animal husbandry in Ukraine, which activates the relevance of this article.

Key words: legal regulation, breeding achievements, livestock breeding, breed of animals, protection, intellectual property.

У сучасній юридичній науці до питання законодавчого регулювання охорони селекційних досягнень у тваринництві (породи тварин) звертали свою увагу такі науковці, як: І.В. Горіславська, В.М. Єрмоленко, О.А. Підпригора, О.О. Підпригора, О.П. Світличний, Р.Б. Шишка та інші. Втім існування вже обговорюваних та поява нових проблемних аспектів у чинному законодавстві загострює необхідність звернення до питань нормативно-правового забезпечення охорони селекційних досягнень у тваринництві України.

Правовідносини у сфері інтелектуальної власності регулюються окремими положеннями Конституції України, Цивільного кодексу України (передусім, нормами його книги четвертої «Право інтелектуальної власності»), Кримінального, Митного кодексів України, Кодексу України про адміністративні правопорушення та низки процесуальних кодексів, нормами 10 спеціальних законів у сфері інтелектуальної власності, близько 100 підзаконних актів. Україна є учасницею 18 багатосторонніх міжнародних договорів у цій сфері, які також є частиною національного законодавства [1].

Наведені та інші нормативно-правові акти є свідченням того, що охорона прав на породу тварин як об'єкта права інтелектуальної власності здійснюється різними галузями права, нормами загального, спеціального та міжнародного законодавства і носять комплексний характер.

Метою статті є аналіз джерел нормативно-правового регулювання селекційних досягнень у тваринництві України, що дасть змогу виявити проблемні питання законодавчого регулювання охорони прав на породу тварин.

Охорона селекційних досягнень у тваринництві неможлива без законодавчого забезпечення. З метою виявлення проблемних питань правового регулювання охорони селекційних досягнень у тваринництві проаналізуємо стан нормативно-правового регулювання досліджуваної галузі.

Стаття 54 Конституції України гарантує громадянам свободу літературної, художньої, наукової і технічної творчості, захист інтелектуальної власності, їхніх авторських прав, моральних і матеріальних інтересів, що виникають у зв'язку з різними видами інтелектуальної діяльності [2].

Отже, держава не лише виступає гарантом, але й бере на себе функцію сприяти розвитку науки, зокрема й шляхом законодавчого забезпечення.

Належне чітке правове регулювання права інтелектуальної власності та встановлення надійного механізму його реалізації є одним із важливих показників рівня демократичного розвитку країни. Не зважаючи на те, що Україна ратифікувала практично всі європейські конвенції і угоди, які регулюють правовідносини в сфері права інтелектуальної власності, що за українським законодавством містять норми прямої дії, національне законодавство України має величезне значення, оскільки деталізує дуже загальні орієнтирно-принципові положення міжнародного законодавства. Однак, на жаль, наше законодавство в частині права інтелектуальної власності містить чимало прогалин та колізій у своєму правовому регулюванні [3, с. 208].

Відносини з приводу правової охорони селекційних досягнень у тваринництві регулюються широким колом нормативно-правових актів, провідну роль серед яких відіграють норми спеціального законодавства.

Важливу роль в охороні селекційних досягнень відіграють норми спеціального законодавства. Так, експертна оцінка права на об'єкти інтелектуальної власності, включаючи їх вартісну оцінку, а також науково-технічну документацію на винаходи, здійснюються відповідно до норм Закону України «Про наукову і науково-технічну експертизу» від 10.02.1995 р. [4], тоді як Закон України «Про ветеринарну медицину» від 25.06.1992 р. визначає вимоги та процедури, включаючи процедури відбору зразків

та методів оцінки ризику хвороби тварин, зокрема щодо штамів мікроорганізмів, а також репродуктивного матеріалу [5].

Спеціальним законодавчим актом у досліджуваній галузі є Закон України «Про племінну справу у тваринництві» від 15.12.1993 р. [6]. Проте недоліком норм вказаного Закону є те, що цей Закон здебільшого регулює відносини племінної справи у тваринництві і меншою мірою відносини селекційних досягнень у тваринництві. Норми вказаного Закону не відповідають сьогоденню. Так, Закон України «Про племінну справу у тваринництві» визначає поняття «селекційне досягнення», тоді як Цивільний кодекс України під таким поняттям визначає «породу тварин» [7].

З приводу охорони селекційних досягнень у тваринництві О.П. Світличний звертає увагу, що Закон України «Про племінну справу у тваринництві» фактично не містить норм про охорону прав на селекційні досягнення, порядок їх оформлення та захисту, вони носять більш декларативний характер [8, с. 247].

Крім того, недоліком законодавчого регулювання Закону України «Про племінну справу у тваринництві» є система управління та контролю у племінному тваринництві. На проблемні питання законодавчого регулювання охорони прав на породу тварин звертають увагу й інші науковці. Зокрема, на думку Н.Д. Когут, «Закон України «Про племінну справу у тваринництві» не передбачає в складі Державного племінного реєстру відомостей про творців штучно виведених порід тварин, а отже, не дає можливості захистити їхні особисті немайнові права. Державний племінний реєстр, по суті, реєструє право на племінних тварин та племінні стада як об'єкти речового права, а не права інтелектуальної власності, а механізм видачі патентів відповідно до ст. 485 Цивільного кодексу України та орган, уповноважений на їх видачу, законодавством взагалі не визначено. Законодавством також не окреслено обмеження щодо виведення певних небезпечних порід тварин, а також не визначено необхідність підтримання генетичного матеріалу зареєстрованих порід на відміну від сортів рослин» [3, с. 210].

Тому «сучасна ситуація в Україні вимагає пошуку нових підходів реформування та вдосконалення існуючого середовища формування та розвитку інтелектуальної власності. Пріоритетним шляхом вирішення такої ситуації є вдосконалення законодавчої та нормативно-правової бази, що регламентує діяльність цієї сфери економіки. Вирішення проблем, що існують натеper у середовищі інтелектуальної власності, сформує потужніший потенціал для розвитку інтелектуального капіталу та нової економічно ефективної системи господарювання України» [9, с. 79–80].

За даними Національної академії аграрних наук, в Україні фактично відсутня система селекції у тваринництві. Системна робота, по суті, підмінена завезенням імпортних зразків, як правило, на власний розсуд, безсистемно і безконтрольно, часто з генетичними дефектами. Імпорт генетичних ресурсів в окремих сегментах галузі вже сягнув критичної позначки. У свинарстві він становить 40%, молочному скотарстві – 62%, промислового м'ясному птахівництві – 100% [10].

Наведене свідчить про важливість законодавчого забезпечення селекції у тваринництві у зв'язку із завершенням терміну дії Загальнодержавної програми селекції у тваринництві на період до 2010 року, затвердженої відповідним Законом України від 19.02.2004 р. [11]. Проте, не зважаючи на те, що в ст. 8 зазначеного Закону міститься вказівка, що загальнодержавні програми селекції у тваринництві розробляються та здійснюються Кабінетом Міністрів України і затверджуються в установленому законом порядку на період 5–10 років, до цього часу нової програми так і немає.

Така ситуація призвела до певних переваг закордонної селекції у тваринництві, часткової або повної втрати впливу вітчизняних племінних підприємств на галузі тваринництва. Відсутність дієвого державного контролю у цій галузі позначається на фінансових здобутках суб'єктів підприємницької діяльності, у цілому негативно впливає на весь агропромисловий комплекс країни.

Слід підкреслити, що відповідно до «Положення про Міністерство аграрної політики та продовольства України», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 25.11. 2015 р. № 1119, одним із завдань цього органу є державна реєстрація суб'єктів племінної справи у тваринництві, племінних і підконтрольних тварин та селекційних досягнень у тваринництві, а також здійснення державного контролю у цій галузі [12].

Наведені та інші нормативно-правові акти відіграють важливу роль у галузі селекційних досягнень у тваринництві. Зокрема, слід звернути увагу на Постанову Кабінету Міністрів України Національний стандарт № 4 «Оцінка майнових прав інтелектуальної власності» від 03.10. 2007 р. № 1185, відповідно до якої Національний стандарт № 4 є обов'язковим для застосування суб'єктами оціночної діяльності під час проведення оцінки майнових прав інтелектуальної власності, а також особами, які здійснюють відповідно до законодавства рецензування звітів про оцінку. Стандарт може застосовуватись для визначення розміру збитків, завданих у зв'язку з неправомірним використанням об'єктів права інтелектуальної власності. Об'єктами оцінки відповідно до цього Стандарту є майнові права інтелектуальної власності, які належать до об'єктів у нематеріальній формі. Відповідно до цього Стандарту оцінюються майнові права на такі об'єкти права інтелектуальної власності, як породи тварин [13].

Оскільки формування та реалізацію державної політики у досліджуваній галузі покладено на Мінагрополітики, більшість підзаконних актів належать Міністерству аграрної політики та продовольства України. Наприклад, наказом Міністерства аграрної політики та продовольства України від 19.06. 2015 р. № 234 затверджено Порядок присвоєння відповідного статусу суб'єктам племінної справи у тваринництві та Технологічних вимог до проведення селекційно-племінної роботи в галузі бджільництва, відповідно до якого залежно від напрямку діяльності, якості племінних (генетичних) ресурсів та рівня ведення селекційно-племінної роботи суб'єктам племінної справи у тваринництві присвоюються такі статуси:

- у скотарстві, буйволівництві, свинарстві, вівчарстві і козівництві: племінний завод, племінний репродуктор, генофондне господарство, селекційний центр, підприємство (об'єднання) з племінної справи, контрольно-випробувальна станція, підприємство (лабораторія) генетичного контролю, підприємство (лабораторія) з трансплантації ембріонів, підприємство (лабораторія) з оцінки якості тваринницької продукції;

- у конярстві: кінний завод, племінний репродуктор, конюшня-репродуктор, генофондне господарство, селекційний центр, підприємство (об'єднання) з племінної справи, заводська конюшня, іподром, трендепо, підприємство (лабораторія) генетичного контролю, підприємство (лабораторія) з трансплантації ембріонів;

- у звірівництві і кролівництві: племінний завод, племінний репродуктор, генофондне господарство, селекційний центр, підприємство (лабораторія) з оцінки якості тваринницької продукції;

- у птахівництві: племінний завод, племінний птахоре-репродуктор, генофондне господарство, селекційний центр, контрольно-випробувальна станція з птахівництва;

- у бджільництві: племінний завод, племінна пасіка, племінний бджолорозплідник, генофондне господарство, селекційний центр;

- у рибицтві: племінний завод, племінний репродуктор, генофондне господарство, селекційний центр, підприємство (лабораторія) генетичного контролю;

- у шовківництві: гренажний завод, племінна станція із шовківництва, генофондне господарство, селекційний центр [14].

З огляду на те, що кваліфікуючою ознакою селекційних досягнень у тваринництві є надання суб'єктам інтелектуальної діяльності правової охорони чинним законодавством, слід врахувати, що, крім норм спеціального закону, у цій галузі охорона прав на породи тварин залежно від регулювання конкретних правовідносин регулюється значною кількістю законодавчих актів як приватного, так і публічного права. Це можуть бути норми цивільного, господарського, аграрного, адміністративного, кримінального та інших галузей права.

Вагомий вплив у забезпеченні нормативно-правового регулювання селекційних досягнень у тваринництві України відіграють ратифіковані Верховною Радою України міжнародні правові акти. Важливим складником законодавчого забезпечення охорони селекційних досягнень у тваринництві є його вдосконалення та адаптація до права Європейського Союзу. Відповідно до Закону України «Про Загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу» від 18.03. 2004 р. метою адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу є досягнення відповідності правової системи України *acquis communautaire* з урахуванням критеріїв, що висуваються Європейським Союзом до держав, які мають намір вступити до нього [15].

Варто зазначити, що відповідно до Розділу II Закону України «Про Загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу» однією із пріоритетних сфер адаптації законодавства України до законодавства ЄС є інтелектуальна власність.

Таким чином, здійснене дослідження нормативно-правового регулювання селекційних досягнень у тваринництві України свідчить, що правовідносини у галузі забезпечуються широким колом як вітчизняних, так міжнародних нормативно-правових актів.

Насамперед, до національних джерел нормативно-правового регулювання селекційних досягнень у тваринництві України слід віднести Конституцію України (ст. 54) та спеціальний законодавчий акт – Закон «Про племінну справу у тваринництві».

До інших законодавчих актів у досліджуваній галузі слід віднести закони України: «Про Загальнодержавну програму селекції у тваринництві на період до 2010 року»; «Про наукову і науково-технічну експертизу»; «Про Загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу»; «Про наукову і науково-технічну експертизу»; Цивільний кодекс України; Господарський кодекс України; Митний кодекс України; Кодекс України про адміністративні правопорушення, а також низку процесуальних кодексів.

Адміністративно-правовий вплив на суб'єктів племінної справи у тваринництві здійснюється й виконавчою гілкою влади, серед яких існує значна кількість підзаконних нормативно-правових актів, які стосуються діяльності суб'єктів у галузі селекційних досягнень у тваринництві України. Це постанови Кабінету Міністрів України, накази Мінагрополітики та інших органів виконавчої влади.

Аналіз нормативно-правових актів дає підстави констатувати, що на сьогодні у галузі селекційних досягнень у тваринництві України існують проблемні питання, зокрема це стосується державного контролю за дотриманням законодавства в селекційній роботі, належної охорони майнових прав селекціонерів, що потребує від держави в особі уповноважених органів та посадових осіб дієвого державного впливу на всю галузь селекційних досягнень у тваринництві, які можна вирішити шляхом прийняття

законодавчого акта. Ним має стати Закон України «Про охорону прав на селекційні досягнення у тваринництві».

З огляду на те, що відносини у галузі породи тварин стосуються охорони селекційних досягнень у тваринництві, ми вважаємо, що Закон України «Про охорону прав на селекційні досягнення у тваринництві» має врегулю-

вати відносини у галузі охорони прав на породу тварин. Оскільки селекційними досягненнями у тваринництві є порода тварин, яка створена в результаті творчої науково-практичної діяльності фізичної особи – селекціонера, запропонована нами редакція назви закону відповідає умовам сьогодення.

ЛІТЕРАТУРА

1. Про Рекомендації парламентських слухань «Захист прав інтелектуальної власності в Україні: проблеми законодавчого забезпечення та правозастосування»: Постанова Верховної Ради України від 21.03.2007 р. / Відомості Верховної Ради України. 2007. № 45. Ст. 524.
2. Конституція України від 28 червня 1996 року. / Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. Ст. 141.
3. Когут Н.Д. Прогалини та аномалії в праві інтелектуальної власності. Часопис Київського університету права. 2015. № 1. С. 208–212.
4. Про наукову і науково-технічну експертизу: Закон України від 10.02.1995 р. № 51/95-ВР. / Відомості Верховної Ради України. 1995. № 9. Ст. 56.
5. Про ветеринарну медицину: Закон України від 25.06.1992 р. № 2498-XII. / Відомості Верховної Ради України. 1992. № 36. Ст. 531.
6. Про племінну справу у тваринництві: Закон України від 15.12.1993 р. № 3691-XII. / Відомості Верховної Ради України. 1994. № 2. Ст. 7.
7. Цивільний кодекс України: Закон України від 16.01.2003 р. № 435-IV. / Відомості Верховної Ради України. 2003. № 40–44. Ст. 356.
8. Світличний О.П. Право інтелектуальної власності: підручник. К.: НУБіП України, 2015. 355 с.
9. Чаплінський В.Р. Особливості законодавчого захисту інтелектуальної власності в розрізі галузі сільського господарства. URL: <file:///C:/Users/Downloads/73237-152912-1-SM.pdf>. С. 75–80.
10. Інформаційний портал: URL: <https://usba.com.ua/index.php/selekcija-tvarin>
11. Загальнодержавна програма селекції у тваринництві на період до 2010 року: Закон України від 19.02.2004 р. № 1517-IV. / Відомості Верховної Ради України. 2004. № 22. Ст. 313.
12. Положення про Міністерство аграрної політики та продовольства України: постанову Кабінету Міністрів України від 25.11.2015 р. № 1119. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1119-2015-p>
13. Національний стандарт №4 «Оцінка майнових прав інтелектуальної власності»: Постанова Кабінету Міністрів України від 03.10.2007 р. № 1185. URL: <https://www.kmu.gov.ua/ua/npras/93794592>
14. Про затвердження Порядку присвоєння відповідного статусу суб'єктам племінної справи у тваринництві та Технологічних вимог до проведення селекційно-племінної роботи в галузі бджільництва: наказ Міністерства аграрної політики та продовольства України від 19.06.2015 р. № 234 (в редакції наказу №50 від 10.02.2017). URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0809-15>
15. Про Загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу: Закон України від 18.03.2004 р. № 1629-IV. / Відомості Верховної Ради України. 2004. № 29. Ст. 367.

УДК 342.9

СУБ'ЄКТИ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ У СФЕРІ ВИКОРИСТАННЯ ТА ОХОРОНИ НАДР: АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ

THE SUBJECTS OF PUBLIC ADMINISTRATION IN THE SHERE OF SUBSOIL USE AND PROTECTION: ADMINISTRATIVE LEGAL ASPECT

Максіменцева Н.О.,

к.ю.н., докторант юридичного факультету

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара

У цій статті автором розглянуто питання адміністративно-правового регулювання поняття суб'єктів публічної адміністрації. Проведено аналіз різних наукових підходів до визначення складу суб'єктів та їх ідентифікаційних ознак за покладеними функціями. Автором вивчено різні види суб'єктів публічного адміністрування та проаналізовано їх особливості у сфері використання та охорони надр.

Ключові слова: публічне адміністрування, суб'єкти публічного адміністрування, адміністративно-правове регулювання, використання та охорона надр, публічне адміністрування у сфері використання та охорони надр.

В данной статье автором рассмотрены вопросы административно-правового регулирования понятия субъектов публичной администрации. Проведен анализ различных научных подходов к определению состава субъектов и их идентифицирующих признаков в соответствии с возложенными функциями. Автором изучены различные виды субъектов публичного администрирования и проанализированы их особенности в сфере использования и охраны недр.

Ключевые слова: публичное администрирование, субъекты публичного администрирования, административно-правовое регулирование, использование и охрана недр, публичное администрирование в сфере использования и охраны недр.

This article is devoted to the analysis of the subjects of public administration in the area of subsoil use and protection in Ukraine. The main approaches to studying the essence of subjects of public administration in the named area as well as its tasks, functions and methods are analyzed in the article. It is concluded in this article that subjects in the field of public administration of subsoil use and protection is characterized by specifics of its objects (development of natural resources).

The author suggests that the subjects of public administration in the area of public administration of subsoil use and protection direct to their interactions and the goals.

So the subjects who administer the sphere of subsoil use and protection are: state executive bodies; local self-government bodies; other bodies who execute the delegated functions (by public authorities).

As it is stipulated in the Article 11 of the Subsoil Code of Ukraine the authorities that administer the industry are limited to executive bodies and local governments. In particular it is stipulated in the Code that public administration in geological exploration, production and protection of